

Drodzy Czytelnicy,

oddajemy do Państwa rąk kolejny, kwietniowy numer pisma, w którym znajdą Państwo pięć prac oryginalnych, opisy przypadków, dwie prace poglądowe oraz inne stałe działy *Kardiologii Polskiej*.

Pierwsza praca została nadesłana z Kielc i podejmuje istotny temat, jakim jest wydolność serca po kardiowersji migotania przedsionków (AF). Autorzy przebadali 42 chorych po skutecznej kardiowersji AF, u których 30 dni po zabiegu ocenili czynność rozkurczową lewej komory i stężenie peptydów natriuretycznych. Okazało się, że po umiarowaniu większe obniżenie stężenia ANP i BNP odnotowuje się u chorych z zaburzeniami czynności rozkurczowej lewej komory, co może świadczyć o poprawie wydolności serca w tej grupie i o tym, że właśnie ci chorzy odnoszą najwięcej korzyści ze skutecznej kardiowersji AF. Komentarz do pracy napisał prof. dr hab. F. Prochaczek.

Kolejna praca oryginalna pochodzi z Krakowa i dotyczy kardiologii pediatricznej. Autorzy przedstawili własne wieloletnie doświadczenia w zastosowaniu przezskórnej plastyki balonowej w leczeniu zastawkowego zwężenia tętnicy płucnej, które potwierdzają bezpieczeństwo i długoterminową skuteczność tej metody. Komentarz do pracy napisała dr hab. G. Brzezińska-Rajszyś.

Trzecia praca oryginalna powstała w Warszawie, a jej tematem jest przydatność oznaczania NT-proBNP do oceny czynności prawej komory u dzieci, które przed wielu laty (7–16 lat) przebyły zabieg korekcji tetralogii Fallota. Autorzy wykazali, że stężenie tego prohormonu jest istotnie wyższe u takich chorych niż u dzieci zdrowych, a w grupie operowanej zależy od typu przebitego zabiegu, zmian czasu trwania zespołu QRS podczas wysiłku oraz stopnia niedomykalności zastawki tętnicy płucnej. Tak więc wydaje się, że oznaczanie NT-proBNP może mieć praktyczne znaczenie dla wyłonienia tych chorych po przebytej korekcji tetralogii Fallota, u których stwierdza się zwiększone ryzyko rozwoju niewydolności serca oraz pojawienia się potencjalnie groźnych dla życia arytmii komorowych. Wyniki te wymagają oczywiście dalszej prospektywnej obserwacji. Komentarz do pracy napisała dr hab. B. Lubiszewska.

Następna praca pochodzi z Krakowa i przedstawia nowe, oryginalne zastosowanie rezonansu magnetycznego (MRI) do oceny czynności skurczowej i rozkurczowej mięśnia sercowego. W eleganckim doświadczalnym badaniu na myszach autorzy wykazali, że za pomocą MRI rzeczywiście można w sposób wiarygodny dokonać takiej oceny. Może to mieć w przyszłości istotne implikacje kliniczne i skłonić do oceny funkcji skurczowej i rozkurczowej serca oraz efektów farmakoterapii również u ludzi. Komentarz do pracy napisała prof. dr hab. K. Łoboz-Grudzień.

Ostatnia praca oryginalna została nadesłana z Turcji i opisuje związek pomiędzy otyłością a drożnością tętniczych pomostów wieńcowych. Wprawdzie negatywny wpływ otyłości na drożność pomostów był już badany, ale dotyczyło to głównie pomostów żylnych oraz całej konstelacji czynników ryzyka, w tym nadwagi. Autorzy w grupie 127 chorych po CABG jednoznacznie wykazali, że BMI ≥ 30 kg/m² jest niezależnym od innych, negatywnym czynnikiem prognostycznym utrzymania drożności tętniczych pomostów wieńcowych. Komentarz do pracy napisał dr hab. T. Hirnle.

Życzymy pozytywnej lektury,

Kolegium Redakcyjne Kardiologii Polskiej